

[Aksel Larsen.]

Kamp mod Arbejdsløsheden. Men hertil har vi hidtil savnet enhver Villighed, og det nærværende Lovforslag giver heller ikke Udtryk for en saadan Villighed.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som talte for Venstre, var Modstander af Lovforslaget, bl. a. fordi dets Gennemførelse vilde forstærke Strømmen til Byerne, Arbejdsløsheden vilde saa at sige blive større. Det ærede Medlem var nemlig af den Mening, at naar der skulde gives tariffmæssig Løn for 2 eller 3 eller 4 Dages Arbejde om Ugen, vilde den samlede Ugeløn blive for høj og de paagældende Arbejders Forhold saa gode, saa at Landbrugets Arbejdere i stort Tal vilde søge at blive arbejdsløse for derved at komme i Betragtning ved dette Arbejde. Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, var det Grundtanken i Argumentationen, selv om det ærede Medlem Hr. Rager med sin store Kundskab om Erik Klippings Tid ikke forstod det.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen for, at vi herfra har faaet Besked om, hvor fantastisk lavt Landbruget lønner sine Arbejdere. Det, der driver Landbrugets Arbejdere ind til Byerne, er dels de lave Lønninger; de spiller en Rolle, og vi har her faaet nogenlunde Besked om, hvor lave de er. Men det, som i endnu højere Grad driver dem til Byerne, er den fantastisk reaktionære Socialpolitik, der føres rundt omkring af Sogneraadene, hvor Venstre sidder i Flertal. Der er adskillige Kommuner, hvor man direkte driver en kynisk Krig mod de arbejdsløse for at sulte dem ud af Landkommunerne ind til Byerne. Der er Landkommuner, hvor de arbejdsløse i denne Vinter er udsat for den nøgreste Sult, og hvor de samtidig staar i Fare for at blive drevet ud af de Lejligheder eller Huse, hvori de bor.

Det er i allerhøjeste Grad Venstres Værk, dette her, og det er mere end dristigt af en Ordfører for Venstre derpaa at komme og sige, at hvis Landbrugets Arbejdere efter dette søger ind til Byerne for der at blive arbejdsløse, er det, fordi den her foreslaaede Lov er for god og dens Lønninger for høje. Nej, hvis Landbrugets Arbejdere virkelig skulde ønske at blive arbejdsløse i Byerne for at komme i Betragtning efter denne Lov, er det, fordi der praktisk talt ikke findes Grænser for, hvad reaktionære Storbønder mener at kunne byde Arbejderbefolkningen paa Landet, efterdi disse Storbønder har glemt, at det egentlig ikke er saa forfærdelig lang Tid siden, at de selv kom ned af Træhesten.

Jeg kan paa et eneste Punkt følge det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Jeg kan sige, at vor Velvilje er i hvert Fald meget forbeholden over for dette Lovforslag. Hvis man vil slette Bestemmelsen om de 16—32 Timers Arbejde om Ugen og give fuld Uge, skal vi i høj Grad være villige til at tale om det; men det er for vort Vedkommende en Kardinalbetingelse. Vi kan ikke inklade os paa at medvirke til en Lovgivning, som for lang Tid forvandler store Dele af Arbejderbefolkningen til en Paria-kaste i dette Ords værste og mest skrappe Betydning. Vi kan ikke medvirke til en Lovgivning, der ensidigt tilsigter at lægge Byrderne ved Arbejdsløsheden paa Arbejderbefolkningens Skuldre og fritage de rige. Den senere Tid har, som jeg tidligere herfra har bemærket, vist os, hvor fantastiske Fortjenester Industrien og Bankerne haler hjem i denne Tid, hvor store Udbytter de udbetaler til deres Aktionærer. Regeringen skulde interessere sig en lille Smule for dette Felt og se, at her ligger Muligheder for at tvinge Industrien til at beskæftige flere Folk og forkorte Arbejdstiden, hvilket man kan tvinge dem til ved fornuftig Brug af Fagforeningerne, og Regeringen skulde indse, at der ligger Muligheder for en ganske anderledes effektiv Begrænsning af Kapitalisternes Fortjeneste, eftersom disses Fortjenester er saa store.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa den Vej, er imidlertid i første Række et Spørgsmaal om, om man har Vilje til det, og det har Regeringen absolut ikke vist, at den har, hverken ved hele sin hidtidige Virksomhed eller ved at fremsætte det Lovforslag, den har fremsat her, som ganske vist giver Udtryk for, hvad Regeringen principielt ønsker, men alligevel ogsaa maa betragtes som fremsat i den givne Situation, for at man kan slaa mægtigt paa Tromme, fremstille sig selv som Arbejdsløshedens Bekæmper og derved lægge Situationen mere gunstigt til Rette for et kommende Valg.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingsmand Prieme har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Ministeren for Handel og Industri:

„Med hvilken Begrundelse har Ministeren for Handel og Industri ikke siden 1. Januar 1935 bevilget de af Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet og Landbruksraadet